

Votul – Planul Lecției

Obiective Pentru Elevi

- Să discute importanța votului în societățile democratice.
- Să învețe cum funcționează *votul obligatoriu* în democrațiile unde acesta există.
- Să analizeze argumentele pro și contra votului obligatoriu.
- Să identifice zonele de acord și de dezacord cu alți elevi.
- Să decidă individual și ca grup dacă votul obligatoriu este o reformă democratică necesară și să își bazeze decizia pe argumente solide.
- Să reflecteze asupra valorii procedurii deliberării într-o democrație.

Problema/Întrebarea Pentru Deliberare

Ar trebui ca în democrația noastră votul să fie obligatoriu?

Materiale

- Desfășurarea lecției
- Anexa 1 – Ghidul deliberării
- Anexa 2 – Fișa deliberării
- Anexa 3 – Reflecțiile elevului asupra deliberării
- Textul
- Bibliografie selectivă
- Argumente pentru problema supusă deliberării (*opțional – se folosește dacă elevii au dificultăți în identificarea argumentelor sau dacă timpul este prea scurt*)

Votul

1 Votul este esențial pentru participarea civică într-o societate democratică. Alegerile sunt un
2 mod vital prin care oamenii își exprimă opiniile și determină schimbarea. Ele sunt văzute, de
3 asemenea, ca ilustrând atașamentul unei țări față de democrație. Pentru ca o societate să fie
4 democratică, fiecare cetățean adult trebuie să aibă dreptul să voteze. Guvernele care nu oferă
5 cetățenilor lor posibilitatea de a alege dintre mai mulți candidați, nu sunt văzute, în general, drept
6 democrații reale. Există dovezi că oamenii de pretutindeni acordă o mare importanță dreptului lor
7 de a vota.

8 În democrațiile în care alegerile libere sunt relativ noi, participarea la vot este foarte mare,
9 de obicei. În alte democrații, însă, mulți adulți aleg să nu voteze. De exemplu, la alegerile generale
10 din SUA, din 2004 au votat mai puțin de 60% din populația cu drept de vot. Lucrurile nu stau mult
11 mai bine în alte democrații. La primele alegeri libere din Lituania, în 1993, au participat peste 78%
12 dintre alegătorii din listele electorale. La alegerile din 2004 au participat aproximativ 50%. În
13 2006, în Republica Cehă, au votat aproximativ 65% dintre alegători, ceea ce a însemnat o scădere
14 drastică față de anul 1992, când au votat 85%. În Estonia, participarea a scăzut de la 78% în 1990 la
15 58% în 2003.

16 **Îngrijorări în legătură cu participarea scăzută la alegeri**

17 Mulți experți și oameni obișnuiți care trăiesc în societățile democratice sunt îngrijorați în
18 legătură cu participarea scăzută la alegeri. Societățile democratice au încercat multe modalități de
19 creștere a participării la alegeri. Legi și practici care par să crească participarea la vot includ:

- 20 • Publicitate sau advocacy pentru vot.
- 21 • Expedierea prin poștă a unor mostre de buletine de vot și a altor informații.
- 22 • Votare înaintea zilei alegerilor și în locații convenabile pentru alegători.

- 23 • Votare electronică sau prin poștă, pentru ca cetățenii să poată vota de acasă.
- 24 • Ziua înregistrării la vot.
- 25 • Prelungirea programului secțiilor de votare.

26 Datorită importanței votării, unii oameni preocupați de participarea scăzută la alegeri au propus să *li*
27 *se ceară* cetățenilor să voteze. Această practică se numește vot obligatoriu.

28 **Participarea civică și votul obligatoriu**

29 În câteva țări democratice – Argentina, Australia, Belgia, Italia și Mexic – cetățenilor li se
30 cere să voteze în alegerile generale. În aceste țări, votul nu este considerat doar un drept, ci și o
31 responsabilitate civică. Votul obligatoriu are o istorie și în SUA. Simon Jackman de la Universitatea
32 Stanford notează că statele Dakota de Nord (1898) și Massachusetts (1918) și-au amendat
33 constituțiile pentru a face posibil votul obligatoriu, dar parlamentele lor nu au adoptat o lege a
34 votului obligatoriu.

35 În țările unde există o lege privind votul obligatoriu, fiecare cetățean trebuie să se
36 înregistreze și să se prezinte la o secție de votare. Nu trebuie să voteze pentru un candidat anume.
37 Câteodată, oamenii renunță deliberat la dreptul de a vota, pentru a-și arăta dezaprobarea față de
38 candidați sau votează la întâmplare. Cei care nu votează și nu au un motiv întemeiat, trebuie să
39 plătească o amendă mică.

40 Conform Institutului Australian pentru Informații Juridice, australienii care nu votează, care
41 nu au „un motiv valid și suficient” și care refuză să plătească amenda, pot ajunge la închisoare, deși
42 această sancțiune este rară. În alte țări în care votul este obligatoriu, pedepsele pentru neparticiparea
43 la vot nu sunt aplicate prea des.

44 În general, țările în care votul este obligatoriu, au sisteme electorale centralizate. În Peru, de
45 exemplu, sistemul de înregistrare a votanților este coordonat de o organizație oficială care
46 administrează baza națională electorală de date. Oamenii care ating vârsta la care se votează primesc

47 o cartelă de identificare electorală, cu poză și amprentă. Înregistrarea se poate face oriunde se
48 deplasează persoana care deține cartela.

49 **Votul obligatoriu: susținători și oponenți**

50 Susținătorii votului obligatoriu au câteva argumente în sprijinul adoptării acestei practici de
51 către societățile democratice. Mai întâi, legile pentru obligativitatea votului, *chiar* sporesc
52 participarea la alegeri. Politologii Louis Massicotte, Andre Blais și Antoine Yoshinaka, care
53 studiază țări în care votul este obligatoriu, estimează că acest sistem crește participarea la alegeri cu
54 8-15%. Creșterea apare cel mai des în rândul celor care nu votează, în mod obișnuit, mai ales în
55 rândul oamenilor săraci și mai puțin educați. După cum notează Simon Jackman, “în aceeași măsură
56 în care votul obligatoriu crește prezența la urne, el elimină diferențele socio-economice din
57 participarea la alegeri.” Cu alte cuvinte, spun susținătorii, cu cât este mai mare participarea
58 cetățenilor la alegerile democratice, cu atât mai legitim aceste alegeri ilustrează voința oamenilor.

59 Susținătorii văd și rezultate civice importante în votul obligatoriu. După părerea lor, votul
60 este o parte necesară a misiunii cetățenilor. În timp ce recunosc faptul că această responsabilitate
61 poate obliga oamenii să voteze împotriva voinței lor, după cum afirmă comentatorul american din
62 domeniul legii John Dean, „ca și cu obligația de a circula pe partea dreaptă a drumului, cerînd
63 cetățenilor să voteze, nu este mai restrictiv decît să li se ceară să se înregistreze pentru armată. Și
64 este mult mai puțin restrictiv decît, de exemplu, să ni se ceară să urmăm o școală, să servim ca
65 jurați, posibil săptămîni sau luni întregi, să plătim taxe sau să facem armata, cînd este cazul. Să
66 voteze este cel mai mic lucru pe care îl poate face un cetățean pentru propria țară.” Mai mult,
67 susținătorii aduc în discuție o dimensiune de educație civică realizabilă prin vot: dacă oamenii știu
68 că trebuie să voteze, vor acorda mai multă atenție campaniei și platformelor și vor merge la votare
69 mai bine informați. Legile cu privire la votul obligatoriu vor întări ideea că votul este o parte vitală
70 a cetățeniei democratice.

71 Oponenții votul obligatoriu susțin că, cel puțin în SUA, cetățenii nu *doresc* votul
72 obligatoriu, un fapt demonstrat de sondajul realizat de postul de știri ABC în 2004. De fapt,

73 oponentii argumentează că participarea mei redusă la vot poate fi un indicator de satisfacție a
74 alegătorilor și nu de dezamăgire în legătură cu sistemul politic.

75 Deoarece votul este o expresie a încrederii în sistemul politic, oponentii votului obligatoriu
76 mai susțin că decizia de a *nu* vota este unul din puținele moduri pe care le au cetățenii la îndemână
77 pentru a lupta împotriva corupției și fraudei. Când oamenii au motive să creadă că voturile lor nu
78 vor fi numărate, vor fi falsificate de către oficialități sau vor fi nesocotite în orice fel, forțarea de a
79 vota, înseamnă să determini cu bună știință un rezultat fals. Teoreticianul canadian Filip Palda
80 consideră că „cu cât mai puțin legitimi se simt politicienii, cu atât mai mult încearcă să adopte legi
81 care să confere o fațadă de tip Potemkin pentru implicarea cetățenilor. Din acest motiv țările din
82 blocul sovietic își forțau cetățenii să voteze.” A forța oamenii să voteze într-un regim corupt sau în
83 care alegerile sunt formale, scade puterea cetățenilor într-o societate democratică.

84 În plus, oponentii votului obligatoriu sunt îngrijorați din cauza controlului guvernamental
85 central asupra informației pe care o cere votul obligatoriu. Astăzi, când computerele și bazele de
86 date pot să arate atât de multe despre o persoană, descentralizarea controlului asupra informației este
87 un mod important de a proteja cetățenii de puterea crescândă a conducerii centrale. Mai important,
88 oponentii argumentează că votul nu este o obligație, ci un privilegiu. Dacă se dorește participarea
89 cetățenilor, există modalități mai ușoare și mai eficiente decât votul obligatoriu, pentru a determina
90 angajamentul civic. Crescând nivelul de educație, statele pot să își ajute cetățenii să înțeleagă mai
91 bine probleme publice și cum să le abordeze eficient. Amintindu-le oamenilor că trebuie să voteze,
92 ei devin mai responsabili, lucru necesar fiecărei democrații. În sfârșit, criticii votului obligatoriu,
93 spun că forțarea participării la vot a milioane de oameni care nici nu au informații, nici nu sunt
94 interesați de alegeri, este contraproductivă.

95 Este obligativitatea votului un pas spre o participare mai mare a unor alegători mai bine
96 informați sau o strategie contraproductivă care slăbește puterea cetățenilor? Deoarece democrațiile
97 încearcă să îi implice pe cetățeni mai mult în actul vital al votării, cetățenii trebuie să fie pregătiți
98 să delibereze aceste propuneri și altele menite să facă alegerile cu adevărat reprezentative.

Votul – Bibliografie Selectivă

- ABC News, “Sondajul știrilor postului ABC: votul obligatoriu” (11 iunie, 2004),
<http://abcnews.go.com/images/pdf/883a44CompulsoryVoting.pdf>.
- Carter Jimmy, “Peru poate da lecții SUA despre desfășurarea alegerilor,” *Atlanta Journal – Constitution* (22 aprilie, 2001), disponibil la Centrul Carter,
<http://www.cartercenter.org/viewdoc.asp?docID=140&submenu=news>.
- „Înscrierea și votul obligatoriu” (Kensington, NSW, Australia: Institutul australian de informații din domeniul legal, Centrul pentru acces la informațiile legale, 2001),
http://www.austlii.edu.au/au/other/liac/hot_topic/hottopic/2001/4/4.html.
- Dean John W., “Este momentul potrivit să ne gândim la legi pentru votul obligatoriu?” *Writ: FindLaw’s Legal Commentary* (23 februarie, 2003),
<http://writ.findlaw.comdean/20030228.html>.
- Gratschew Maria, “Votul obligatoriu” (Stockholm, Suedia: Institutul internațional pentru democrație și asistență electorală, aprilie 2001), http://www.idea.int/vt/compulsory_voting.cfm.
- “Alegerile prezidențiale: raportul participării la vot IDEA” (Stockholm, Suedia: Institutul internațional pentru democrație și asistență electorală, 12 noiembrie 2004),
<http://www.idea.int/vt/pres.cfm>.
- Jackman Simon, “Votul obligatoriu”, contribuție la *Enciclopedia internațională a științelor sociale și comportamentale* Elsevier (1 decembrie 2004),
<http://jackman.stanford.edu/papers/cv.pdf#search='Compulsory%20Voting%20Simon%20Jackman%20to%20appear%20in%20the%20International%20Encyclopedia>.
- Palda Filip, “Votează. Sau altceva!” *Fraser Forum* (februarie 2001),
http://oldfraser.lexi.net/publicatiobs/forum/2001/02/section_09html.
- United Press Internațional, “Votul obligatoriu propus în Canada”, *The Washington Times* (1 ianuarie 2005), <http://www.washtimes.com/upi-breaking/20050101-102110-6338r.htm>.

Votul – Întrebarea pentru deliberare cu argumente

Întrebarea pentru deliberare

Ar trebui ca votul să fie obligatoriu în democrația noastră?

Argumente în sprijinul întrebării pentru deliberare

1. Cele mai multe națiuni democratice cer cetățenilor să facă multe lucruri de interes public, cum ar fi plata taxelor, trimiterea copiilor la școală și servirea ca jurați. Votul are exact aceeași importanță.
2. Democrația se bazează pe ideea că toți participă și sunt responsabili pentru binele public. Dacă democrația înseamnă guvernarea de către popor, a fi un bun cetățean înseamnă a selecta activ pe cei care te reprezintă.
3. Există dovezi consistente că votul obligatoriu crește participarea la alegeri, mai ales în rândul populației sărace și mai slab educate.
4. Guvernele alese în mod democratic sunt mai legitime când votează mai multe persoane.
5. Dacă oamenii știu că vor fi amendați dacă nu votează, vor acorda mai multă atenție problemelor și prestației candidaților și se vor duce la secția de votare mai bine informați.
6. Partidele politice se pot concentra mai mult pe educarea oamenilor în ceea ce privește ideile și candidații în loc de a încerca să-i convingă să voteze.

Votul obligatoriu – Întrebarea pentru deliberare cu argumente

Întrebarea pentru deliberare

Ar trebui ca votul să fie obligatoriu în democrația noastră?

Argumente împotriva întrebării pentru deliberare

1. Oamenii ar trebui să aibă dreptul să refuze să participe la politică. Exact cum dreptul la liberă exprimare include dreptul de a nu vorbi, dreptul de a vota ar trebui să includă dreptul de a NU vota.
2. Forțând oamenii să voteze în niște alegeri pe care ei le consideră incorecte sau formale, se alimentează cinismul cu privire la procesele democratice și se trădează principiile democratice.
3. Votul obligatoriu cere baze de date extinse și centralizate. În lumea contemporană, unde computerele și bazele de date pot să dezvăluie atât de mult despre orice individ, descentralizarea controlului asupra informației electorale este un mod important de a proteja cetățenii de puterea crescândă a guvernelor lor.
4. Participarea redusă la vot poate indica faptul că alegătorii sunt mulțumiți de actualul sistem și nu văd motive de schimbare.
5. Oamenii cărora li se cere să voteze nu vor fi alegători informați sau înțelepți. De asemenea, oamenii care votează împotriva voinței lor, pot să voteze la întâmplare.
6. Rate înalte de participare la vot nu înseamnă neapărat că oamenii sunt liberi sau sprijină guvernul. Deseori, guvernele totalitare silesc oamenii să meargă la vot. De exemplu, participarea la vot în Uniunea Sovietică, între 1950 și 1984 a fost de 99,97%.